Zojuist sprong onze tuinman met grote schrik op. Hij was erg zenuwachtig en riep met onvaste stem: “Ada ular hijau Pak Jan !!”
Hij wees mij op een kleine struik waar zich inderdaad een klein maar lang groen slangetje bevond.
Hij vertelde dat deze groene slang zeer giftig is. De volwassenen kunnen hun gif bij een beet doseren en daarom is een van deze niet per se dodelijk. Dit was een jonkie en die kan dat niet. Hij spuit bij een beet zijn hele lading in zijn prooi. Zelfs voor een volwassen mens kan dit, tenzij je er heel snel bij bent, wel dodelijk zijn.
Ik heb over dat van die dosering bij andere gifslangen hetzelfde gehoord. Ik kon het toch niet laten een foto te maken. Midden onder is zijn in verhouding grote kop te zien. Bij het maken van nog een foto ging hij er van tussen.

(Drie jaar geleden zat er ook een in de tuin. Die was groter, misschien zijn moeder)

Kleine, gemene, groene

Dag later na weg geweest weer terug. Mag me denk ik. Ik haar wel zeker omdat ze haar schutkleur had aangepast.

Mooie schutkleur